

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΪΤΙΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὴν Κυριακὴν, 23^ῃ Ἀπριλίου/6^ῃ Μαΐου 2018, Κυριακὴν τῆς Σαμαρείτιδος κατὰ τὸ Πεντηκοστάριον, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὸ προσκύνημα τοῦ Φρέατος τοῦ Ἰακώβ εἰς τὴν πόλιν Νεάπολιν – Νάμπλους Συχέμ τῆς Σαμαρείας τὸ γεγονός τῆς συναντήσεως τῆς Σαμαρείτιδος γυναικὸς μετὰ τοῦ Κυρίου καὶ τῆς ἀποκαλύψεως αὐτῇ ὅτι «Αὐτός ἐστίν ὁ Μεσσίας, ὅτι Πνεῦμα ὁ Θεὸς καὶ τοὺς προσκυνοῦντας Αὐτόν ἐν Πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν (Ἰωάν. 4, 24-26) καὶ τῆς ὡς ἐκ τούτου πίστεως αὐτῆς Αὐτῷ καὶ τοῦ μαρτυρίου αὐτῆς καὶ μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτῆς, υἱῶν καὶ ἀδελφῶν, τιμωμένης ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ὡς μεγαλομάρτυρος Φωτεινῆς.

Εἰς τὸ παρθενικὸν προσκύνημα τοῦτο καὶ εἰς τὸν ἐπ' αὐτοῦ ἀνεγερθέντα παμμεγέθη καὶ περικαλλῆ Ναόν τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς ὑπὸ τοῦ καθηγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰουστίνου προεξῆρξε τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ παρεπιδημοῦντος ἐκ τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας Μητροπολίτου Βολοκολόμσκ κ. Ἰλαρίωνος καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Ἁγιοταφίτων Ἱερομονάχων, ὧν πρῶτος ὁ ἡγούμενος τῆς Μονῆς Ἁγίου Νικοδήμου Ἀρχιμανδρίτης π. Μακάριος, ὁ π. Νικόλαος Μπαλασόφ τοῦ Πατριαρχείου τῆς Μόσχας ὁ Προϊστάμενος τῆς Ρωσικῆς Ἀποστολῆς εἰς Ἱεροσόλυμα Ἀρχιμανδρίτης π. Ἀλέξανδρος, ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Μαρτύριος ὁ ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Ραφιδίων Ἀρχιμανδρίτης π. Λεόντιος, καὶ ἄλλοι, ὁ Ἀρχιδιάκονος π. Μᾶρκος καὶ ὁ Διάκονος π. Ἀναστάσιος, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου δεξιὰ ἑλληνιστί καὶ ρωσιστί καὶ τῆς χορωδίας τῆς Κοινότητος Ραφιδίων ἀριστερά ἀραβιστι τῇ συμμετοχῇ πολλοῦ λαοῦ, ἀραβοφώνων, ἑλληνοφώνων, ρωσοφώνων καὶ ρουμανοφώνων.

Πρὸς τὸ εὐσεβές ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἑλληνοιστί ὡς ἔπεται:

«Ἐπὶ τὸ φρέαρ ὡς ἦλθεν ὁ Κύριος, ἡ Σαμαρεῖτις ἠρώτα τὸν εὐσπλαγγχον· Παράσχου μοι τὸ ὕδωρ τῆς πίστεως καὶ λήψομαι τῆς κολυμβήθρας τὰ νάματα, ἀγαλλίασιν καὶ λύτρωσιν. Ζωοδότα, Κύριε δόξα σοι», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταί.

Ἡ τὸν Χριστόν, τὸν Κύριον καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἰδοῦσα Σαμαρεῖτις γυνὴ συνήγαγε πάντα ἡμᾶς τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τοῦ Φρέατος τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, ἵνα ἐορτάσωμεν τὴν ἐορτὴν αὐτῆς, δηλονότι τῆς Σαμαρείτιδος, τῆς ἀναδειχθείσης συμμάρτυρος τοῦ Τιμίου αἵματος τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ Σαμαρεΐτις γυνή εἰς τὴν συνάντησίν της μέ τόν Σωτῆρα Χριστόν ἐπί τοῦ Φρέτος τοῦ Ἰακώβ, ζητεῖ «τό ὕδωρ τῆς πίστεως» κατά τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· «Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς ὅς δ' ἂν πῖη ἐκ τοῦ ὕδατος, οὐδέ ἐγώ δώσω αὐτῷ, οὐ μή διψῆσῃ εἰς τόν αἰῶνα, ἀλλά τό ὕδωρ, ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύριε δός μοι τοῦτο τό ὕδωρ, ἵνα μή διψῶ μηδέ δ' ἔρχομαι ἐνθάδε ἀντλεῖν», (Ἰωάν. 4, 13-15).

Τό ὕδωρ τοῦτο τῆς πίστεως, τό διδόμενον ὑπό τοῦ Χριστοῦ, δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τὴν ἐνέργειαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί μάλιστα τὴν δραστηκὴν αὐτοῦ ἐνέργειαν, δηλαδή τὴν θεῖαν χάριν, ἡ ὁποία εἶναι πολλές φορές ὀρμητικὴ ὡς τὰ ὀρμῶντα ὕδατα· «Τό ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου», (Ἰωάν. 4,14) λέγει Κύριος. «Εἰς τό παρέχειν ζωὴν αἰώνιον» ἐρμηνεύει ὁ Ζιγαβηνός. «Πρός ζωὴν αἰώνιον ἀποτρέφειν ἰσχύουσάν», λέγει ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας.

Ὅντως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τό Ἅγιον Πνεῦμα, τό Πνεῦμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐκεῖνο, τό ὁποῖον παρέχει ζωὴν αἰώνιον καί ἀποτρέφει (=συντηρεῖ) πρὸς ζωὴν αἰώνιον. Διὰ τοῦτο καί ὁ Κύριος λέγει τῇ Σαμαρεΐτιδι γυνῇ: Ἐσεῖς οἱ Σαμαρεῖται προσκυνεῖτε ἐκεῖνο τό ὁποῖον δέν γνωρίζετε, «ἀλλ' ἔρχεται ὥρα καί νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ Πατρὶ ἐν Πνεύματι καί ἀληθείᾳ· καί γάρ ὁ Πατήρ τοιούτους ζητεῖ τούς προσκυνοῦντας Αὐτόν. Πνεῦμα ὁ θεός καί τούς προσκυνοῦντας Αὐτόν ἐν πνεύματι καί ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν», (Ἰωάν. 4, 23-24) καί ἀναλυτικώτερον· πολὺ σύντομα ὅμως ἔρχεται ὥρα καί δύναμαι νά εἶπω, ὅτι ἡ ὥρα αὕτη ἦλθε τώρα, ὅποτε οἱ παγματικοὶ προσκυνηταὶ θά προσκυνήσουν καί θά λατρεύσουν τόν Πατέρα μέ θεοφωτίστους τὰς πνευματικὰς δυνάμεις των καί μέ λατρείαν ὄχι τυπικὴν καί σκιώδη, ἀλλά πραγματικὴν καί ἐμπνευσμένην ἀπό πλήρη ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας. Διότι καί ὁ Πατήρ (θεός) ζητεῖ ἐπιμόνως τέτοιοι ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ νά εἶναι ἐκεῖνοι, πού Τόν λατρεύουν. Ὁ θεός εἶναι Πνεῦμα καί διὰ τοῦτο δέν περιορίζεται εἰς τόπους. Καί ἐκεῖνοι πού Τόν λατρεύουν, πρέπει νά τόν προσκυνοῦν μέ τὰς ἐσωτερικὰς των πνευματικὰς δυνάμεις μέ ἀφοσίωσιν τῆς καρδίας καί τοῦ νοῦ, ἀλλά καί μέ ἀληθῆ ἐπίγνωσιν τοῦ θεοῦ καί τῆς λατρείας πού Τοῦ πρέπει.

Εἰς τοῦτο ἀκριβῶς, «τὴν ἀληθῆ ἐπίγνωσιν τοῦ θεοῦ» ἦλθε καί ἡ Σαμαρεΐτις γυνή, ἀκούουσα εἰς τούς λόγους τοῦ Ἰησοῦ λαλοῦντος αὐτῇ: «Ἐγώ εἰμι ὁ λαλῶν σοι» (Ἰωάν. 4,26), δηλονότι ὁ Μεσσίας, ὁ λεγόμενος Χριστός (Ἰωάν. 4,25). Αὕτη ἡ ἀληθινὴ ἐπίγνωσις τοῦ θεοῦ ἀνέδειξε τούς προφῆτας, τούς Ἀποστόλους τούς μάρτυρας καί ὄλους τούς δικαίους, δηλαδή τούς ἁγίους, ὡς τόν σήμερον συνεορταζόμενον μεγαλομάρτυρα Γεώργιον τόν Τροπαιοφόρον, τούς δοξάζοντας τό Ἅγιον ὄνομα Αὐτοῦ τοῦ θεοῦ καί Πατρός Κυρίου δέ ἡμῶν Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἀληθινὴ ἐπίγνωσις τοῦ θεοῦ ἀνέτειλε εἰς τὴν διάνοιαν καί τὴν καρδίαν τῶν Πατριαρχῶν Ἀβραάμ, Ἰσαάκ καί Ἰακώβ, οἱ ὁποῖοι εἶδον φῶς μέγα, δηλονότι τό Ἅγιον Πνεῦμα. Τό Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ, ὡς λέγει καί ὁ μελωδός: «Ἐπέφανες Κύριε, τοῖς ἐν τῷ σκότει καθήμενοις, φῶς ὑπάρχων ἄδυτον καί ζωὴ τῶν ἀπάντων· διό δέ ὡς ἔβλεψε τῶν δικαίων ὁ δῆμος, ἀνεσκίρτησε, λόγε, καί ἀνεβόησεν· Ἦλθες πάντας δεσμῶν ἀπολύσαι· ὑμνοῦμεν τό κράτος σου». Τό φῶς τό ἄδυτον καί ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τό ὕδωρ ζωῆς, δηλαδή τό θεῖον Πνεῦμα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ὡς ἐναργέστατα μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης: «Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καί πινέτω· ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ὕδατος ζωῆς Πνεύματος θεοῦ, ποταμοὶ ρεύσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ», (Ἰωάν. 7, 37-38). Ἐξ ἄλλου ὁ σοφός Παῦλος

ὀνομάζει/καλεῖ τό Ἅγιον Πνεῦμα ὡς «ὔδωρ ζῶν» λέγων: «Καί γάρ ἐν ἐνί Πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἓν σῶμα ἐβαπτίσθημεν, εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε Ἕλληνες, εἴτε δοῦλοι εἴτε ἐλεύθεροι, καί πάντες εἰς ἓν Πνεῦμα ἐποτίσθημεν» (Α΄ Κορ. 12,13).

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου: «Ὅς δ' ἂν πῖη ἐκ τοῦ ὕδατος, οὐ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μή διψήσῃ εἰς τόν αἰῶνα, ἀλλά τό ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον», (Ἰωάν. 4,14), δέν ἀπευθύνεται μόνον πρὸς τὴν Σαμαρεῖτιδα γυναῖκα, ἀλλά πρὸς πάντας πιστεύοντας καί μή πιστεύοντας.

Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι ὁ πίνων ἐκ τοῦ ζῶντος ὕδατος, τοῦ παρεχομένου ὑπό τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἐξασφαλίζει εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τὴν αἰωνίαν εὐλογίαν καί ἱκανοποίησιν τῶν ἐσωτερικῶν καί εὐγενῶν πόθων τῆς ψυχῆς, ἀπαλλαττούσης αὐτὴν τῆς δίψης καί τοῦ πνευματικοῦ θανάτου.

Τό φαινόμενον τοῦ πνευματικοῦ τούτου θανάτου εἶναι τό χαρακτηριστικόν τῆς συγχρόνου ἡμῶν ἐποχῆς. Τοῦτο παρατηρεῖται καί εἰς τούς θρησκευομένους ἀνθρώπους γενικώτερον καί τούς Χριστιανούς εἰδικώτερον, οἱ ὅποιοι εἶναι κατ' ὄνομα καί οὐχί κατὰ τὴν οὐσίαν πιστοί.

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ὡς πηγὴ ζωῆς λατρείας εἶναι ἡ πηγὴ τῆς δωρεᾶς τοῦ Θεοῦ καί τῆς ἐνεργείας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὁ Χριστός εἶναι ἡ βρώσις καί ἡ πόσις τῆς διψώσης ψυχῆς παντός ἀνθρώπου, πολλῶν δέ μᾶλλον τῶν ποτισθέντων εἰς ἓν Πνεῦμα, τό Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ, κατὰ τόν θεῖον Παῦλον. (Α΄ Κορ. 12,13).

Δεῦτε ἀδελφοί μου, προσέλθωμεν καί ἡμεῖς τῇ πηγῇ τῆς ζωῆς τῷ Θεῷ καί Σωτῆρι ἡμῶν Χριστῷ διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς ὑπερευλογημένης θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας καί τῶν ἱκεσιῶν τοῦ ἁγίου Νεομάρτυρος Φιλουμένου καί μετὰ τοῦ μελωδοῦ εἴπωμεν: «Υἷδωρ ὑπάρχεις ζωῆς, ἐβόα Χριστῷ ἢ Σαμαρεῖτις· πότισον οὖν μέ λόγε διψῶσαν πάντοτε, σοῦ τὴν θεῖαν Χάριν, ὅπως μηκέτι Ἰησοῦ Κύριε, ἀγνωσίας κρατῶμαι αὐχμῶ, ἀλλά κηρύττω σου τα μεγαλεῖα καί προσκυνῶ τὴν Ἁγίαν Σου Ἀνάστασιν». Ἀμήν.

Χριστός Ἀνέστη!

Μετὰ τὴν θεῖαν Λειτουργίαν προσηνέχθη ὑπό τοῦ ἡγουμένου καί ἀνακαινιστοῦ τῆς Μονῆς Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰουστίνου κέρασμα τῇ δέ μεσημβρίᾳ παρετέθη ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν Πατριαρχικὴν συνοδείαν καί πολλοὺς ἐόρτιος τράπεζα.

Διαρκούσης τῆς τραπέζης, ὁ καταγόμενος ἐκ τῶν περιχώρων Ρωμαιορθόδοξος νέος δικηγόρος Χαλὴλ Ἀμποῦ Γανάμ προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ ἀραβιστί, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:

[كلمة الشباب الارثوذكسي لام الكنائس بمناسبة عيد احد السامرة](#)

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC" returns="included" maximum_entity_count="500"]

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τό Σάββατον, 22^{av} Ἀπριλίου / 5^{ov} Μαΐου 2018, ἑωρτάσθη μέ μετάθεσιν ἡ ἑορτή τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Α΄. Εἰς τήν Ἑλληνορθόδοξον Ἀραβόφωνον Κοινότητα τῆς Ἄκκρης-Πτολεμαΐδος τοῦ βορείου Ἰσραήλ.

Τῆς ἑορτῆς ταύτης προεξῆρξεν ὁ ἡγούμενος τῆς Ἄκκρης Ἀρχιμανδρίτης Φιλόθεος, συλλειτουργούντων αὐτῷ τῶν Πρεσβυτέρων τῶν ὁμόρων κωμῶν, αἱ ὁποῖαι ὑπάγονται εἰς τήν Μητρόπολιν Ἄκκρης καί μετέχοντος πολλοῦ Ὀρθοδόξου λαοῦ ἐκ τῆς Ἄκκρης καί τῶν περιχώρων, ἐκδηλωσάντων τήν εὐλάβειαν αὐτῶν πρός τόν μέγαν τοῦτον μάρτυρα τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς Χριστιανοσύνης.

Β΄ Εἰς Λύδδαν

Εἰς τήν πόλιν τῆς Λύδδης, πλησιόχωρον τοῦ Τέλ-Ἀβίβ, γνωστήν εἰς τήν ἀρχαιότητα ὡς Διόσπολιν, εἰς τὰς πράξεις τῶν Ἀποστόλων ὡς περιοχὴν δράσεως τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου καί εἰς τήν Χριστιανικὴν περίοδον ὡς Γεωργιούπολιν ἐκ τοῦ τάφου τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ἑωρτάσθη μέ μετάθεσιν ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου μέ θείαν Λειτουργίαν, τῆς ὁποίας προεξῆρξεν ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Λύδδης κ. Δημήτριος, συλλειτουργούντων αὐτῷ Ἁγιοταφίτων Ἱερομονάχων καί διακόνων, τῇ συμμετοχῇ Ἑλλήνων, Ρωσσοφῶνων καί Ρουμανοφῶνων προσκυνητῶν καί τῶν Ἑλληνορθοδόξων Ἀραβοφῶνων κατοίκων τῆς Λύδδης.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ὁ ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Νικόδημος παρέθεσε τράπεζαν.

Γ΄ Εἰς Ἅγιον Γεώργιον Νοσοκομείου Ἱεροσολύμων.

Ἡ ἑορτή τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἑωρτάσθη ἐπίσης καί εἰς τόν ἱερόν ναόν τῆς Ἱερᾶς αὐτοῦ Μονῆς ἐντός τῆς Παλαιᾶς Πόλεως Ἱεροσολύμων, τῆς ἀποκαλουμένης τοῦ Νοσοκομείου, ἐπειδὴ ὁ αἰδίδιμος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Χρῦσανθος εἶχεν ἰδρύσει εἰς αὐτὴν νοσοκομεῖον.

Τῆς λειτουργίας τῆς ἑορτῆς ταύτης προεξῆρξεν ὁ Σχολάρχης Ἀρχιμανδρίτης π. Ματθαῖος τῇ συμμετοχῇ πολλῶν κατοίκων τῆς Παλαιᾶς Πόλεως Ἱεροσολύμων καί προσκυνητῶν εὐλαβουμένων τόν μάρτυρα τοῦ Χριστοῦ. Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ἡ καλῶς ἐπιμελουμένη τῶν τῆς Μονῆς ὀσιωτάτη μοναχὴ Πανσέμνη προσέφερε κέρασμα εἰς πάντας.

Δ΄ Εἰς Ἅγιον Γεώργιον Ἑβραϊκῆς.

Εἰς τήν Μονὴν ταύτην ἀποκαλουμένην τῆς Ἑβραϊκῆς ἐπειδὴ εὐρίσκεται εἰς τήν Ἑβραϊκὴν συνοικίαν τῆς Παλαιᾶς Πόλεως τῆς Ἱερουσαλήμ προεξῆρξε τοῦ Ἑσπερινοῦ

ἀφ' ἑσπέρας καί τῆς θείας Λειτουργίαν τὴν πρώϊαν τῆς Κυριακῆς, 23^{ης} Ἀπριλίου/ 6^{ης} Μαΐου 2018, ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Δημήτριος, τῆ συμμετοχῇ κατοίκων τῆς παλαιᾶς πόλεως Ἱεροσολύμων καί προσκυνητῶν.

Μετά τὴν θείαν Λειτουργίαν ἡ ἀνακαινίζουσα τὴν Μονὴν ὀσιωτάτη ἡγουμένη μοναχὴ Ἄννα προσέφερε κέρασμα.

<https://www.facebook.com/stgeorgemonastery/>

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

```
ngg_shortcode_1_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC"  
returns="included" maximum_entity_count="500"]
```

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΙΟΡΔΑΝΙΑΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΤΑΙ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὴν Πέμπτην, 20ὴν Ἀπριλίου / 3ην Μαΐου 2018 ὁ Ὑπουργός Πολιτισμοῦ τῆς Ἰορδανίας κ. Nabie Shekem, συνοδευόμενος ὑπὸ συνεργατῶν αὐτοῦ καί ὑπὸ τοῦ ὑπευθύνου τῶν Βακουφίων εἰς Ἱερουσαλήμ κ. Ἀνουάρ Χατίμπ ἐπεσκέφθη τὸ Πατριαρχεῖον.

Τόν κ. Ὑπουργόν καί τὴν συνοδείαν αὐτοῦ ὑπεδέχθη ἐνθέρμως ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων μετὰ Πατέρων Ἁγιοταφитῶν.

Εἰς τὸ πλαίσιον τῆς ἐπισκέψεως ταύτης ὁ κ. Ὑπουργός ηὐχαρίστησε τόν Μακαριώτατον διὰ τὴν ὑποδοχὴν καί τούς δεσμούς τοῦ Πατριαρχείου καί τὴν συνεργασίαν μετὰ τοῦ βασιλείου τῆς Ἰορδανίας, λόγω τῶν ὁποίων ὁ Μακαριώτατος ἀπολαμβάνει εἰς Ἰορδανίαν ἰδιαιτέρας ἐκτιμήσεως καί πολλοῦ σεβασμοῦ.

Ἀπαντῶν ὁ Μακαριώτατος ὑπεγράμμισε τόν ρόλον τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὴν διαφύλαξιν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως καί τόν ρόλον τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ καθεστώτος τῆς Ἱερουσαλήμ καί τοῦ προσκυνηματικοῦ χαρακτῆρος αὐτῆς.

Ἐπὶ τῇ ἐπισκέψει ταύτῃ ὁ Μακαριώτατος ἐπέδωκεν εἰς τόν ἐξοχώτατον κ. Ὑπουργόν κεραμεικόν δίσκον μετ' ἀναπαραστάσεως τῆς Ἱερουσαλήμ καί ηὐλόγησε τὴν ἐπίσκεψιν αὐτοῦ εἰς τόν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

```
ngg_shortcode_2_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC"  
returns="included" maximum_entity_count="500"]
```

Η ΤΕΛΕΥΤΗ ΚΑΙ Η ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΛΗΛ

Τό απόγευμα τῆς Τετάρτης τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, 19^{ης} Ἀπριλίου/ 2ας Μαΐου 2018, ἔλαβε χώραν ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία τοῦ πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος μακαριστοῦ ὀδοντίατρου Ἰωάννου Τλήλ, ἐκλεκτοῦ μέλους τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος καὶ ἀφωσιωμένου τέκνου τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὸν ἐν τῇ Ἁγίᾳ Σιών Ἱερόν Ναόν τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Τῆς νεκρωσίμου ἀκολουθίας τοῦ εἰς ἡλικίαν ἐνενήκοντα ἐτῶν ἐκδημήσαντος πρὸς Κύριον προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συνιερουργούντων Αὐτῷ πολλῶν Ἀρχιερέων καὶ ἄλλων Ἁγιοταφίτων Πατέρων, τῇ παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφianoπούλου καὶ τῇ τιμητικῇ συμμετοχῇ πολλῶν μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος καὶ τοῦ Ἑλληνορθόξου Ἀραβοφώνου ποιμνίου.

Τὸν ἐπικήδειον, εἰς τὸν ὁποῖον θίγονται χαρακτηριστικά σημεῖα τῆς βιοτῆς τοῦ ἐκλιπόντος, ἐξεφώνησεν ὁ Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος ὡς ἔπεται:

Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,

Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

Ἐκλαμπρότατε κ. Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα,

Ἀγαπητοὶ Πατέρες καὶ ἀδελφοί,

Ἐντιμότατα μέλη τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας καὶ τοῦ Ἀραβοφώνου ποιμνίου τῶν Ἱεροσολύμων,

Τὸν προκείμενον ἡμῖν προσφιλῆ νεκρόν, τὸν ἐκδημήσαντα ἐκ τῶν ἐπιγείων καὶ προσκαίρων εἰς τὰ οὐράνια καὶ αἰώνια, ἐγνωρίζομεν, οἱ πλεῖστοι, ἂν μὴ ὅλοι, τῶν κεκοιμημένων καὶ ἐπιζώντων Ἁγιοταφίτων, ἐκ τῶν μαθητικῶν καὶ νεανικῶν ἡμῶν χρόνων καὶ ἐπεσκεπτόμεθα αὐτόν εἰς τὴν παρά τό Πατριαρχεῖον πατρικὴν οἰκίαν αὐτοῦ ὡς καὶ τοὺς μακαριστοὺς γονεῖς αὐτοῦ Νικόλαον καὶ Αἰκατερίναν, οἱ ὁποῖοι συνεπροσηύχοντο πολλάκις μετὰ τῶν Ἁγιοταφίτων εἰς τὸν μοναστηριακόν ναόν αὐτῶν τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Ἐγνωρίζομεν τοῦτον ὡς τέκνον ἀφωσιωμένον εἰς τό Πατριαρχεῖον, εἰς τό ὁποῖον εὔρε καταφύγιον καὶ ἄσυλον τό ἔτος 1948 ἐκ τῆς κατοικίας αὐτοῦ ἐκτός τῶν τειχῶν τῆς Παλαιᾶς Ἱερουσαλήμ. Ἐγνωρίζομεν τοῦτον καὶ ὡς θεράποντα ὀδοντοῖατρόν, προσφέροντα ἀφιλοκερδῶς τὰς ἰατρικὰς περιθάλψεις αὐτοῦ εἰς Ἁγιοταφίτας, εἰς τὰ μέλη τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Ἱεροσολύμων καὶ τοῦ Ἑλληνορθόξου Ἀραβοφώνου ποιμνίου καὶ εἰς ἄλλους πολλοὺς ἀνεξαρτήτως

θηρσκεύματος καί ἔθνικότητος, ὡς ἔπραττε καί ὁ μακαριστός ἀδελφός αὐτοῦ ὀδοντοῖατρος Δαβίδ.

Τοῦτον ἐβλέπομεν μετέχοντα ἐνεργῶς καί ἀποτελεσματικῶς εἰς ποικίλας ὑποθέσεις τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος. Διετέλεσε ἐπί ἔτη συντάκτης τοῦ περιοδικοῦ "Τρίφυλον," εἰς τὰ τεύχη τοῦ ὁποίου μετὰ γλαφυρᾶς συγγραφικῆς τέχνης μετέδιδε τήν βαθεῖαν πεποίθησιν αὐτοῦ περὶ τῆς Ρωμαιορθόδοξου καταγωγῆς αὐτοῦ καί τοῦ Ρωμαιορθόδοξου τρόπου ζωῆς. Τήν Ρωμαιορθόδοξον ὁμῶς ταυτότητα αὐτοῦ προσωπικῶς καί τοῦ Ἀραβοφώνου ποιμνίου ἐπαρουσίασεν εἰς τό ἔγκριτον καί πρωτότυπον αὐτοῦ βιβλίον " I am Jerusalem." Εἰς τοῦτο ὄχι μόνον ἐκεῖνος ἀλλά καί κάθε μέλος τῆς χριστιανικῆς Κοινότητος ἀποδεικνύεται οὐχί μόνον κολῶνα καί στήλη τῆς Ἱερουσαλήμ ἀλλά ὡς αὐτή αὕτη ἡ Ἱερουσαλήμ. Οἱ ἐκάστοτε δέ Πατριάρχαι τῆς Ἱερουσαλήμ εἶναι διάδοχοι τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ. Ἐκ τῶν Πατριαρχῶν τούτων, οὗτος, ὡς πλήρης ἡμερῶν, προέλαβε ἔξ, ὡς προσφάτως μετὰ συγκινήσεως ὁ ἴδιος εἰς τό Πατριαρχεῖον ἔλεγε.

Ὁ οἰκουμενικός οὗτος ἄνθρωπος τῆς Ἱερουσαλήμ, ὁ ἐκ πατρός Ρωμαιορθόξου Ἀραβοφώνου καί μητρός Ἑλληνίδος, ὁ ἐπαξίως ἐκπροσωπήσας τό Πατριαρχεῖον εἰς σοβαράς ἀποστολάς καί Συνέδρια, ὁ συνδετικός κρίκος Πατριαρχείου καί ποιμνίου, "ἡ Ἱερουσαλήμ," ὡς ἠρέσκετο νά ἀποκαλῆ ἑαυτόν, ἔπεσε. Ἐπεσε ὡς ἄνθρωπος ἐκπληρῶν τό κοινόν χρέος, ἀπαξ ἀποθανεῖν, ἡ παρακαταθήκη ὁμῶς αὐτοῦ μένει ὡς παράδειγμα εἰς τούς δυσκόλους μάλιστα καιρούς, τούς ὁποίους διέρχεται ἡ Ἱερουσαλήμ.

Παραμείνας διά βίου πιστόν μέλος τῆς Ἐκκλησίας, ἐλπίζει εἰς τήν ἐν οὐρανοῖς ἀνταπόδοσιν τῶν κόπων αὐτοῦ παρά τοῦ δικαιοκρίτου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ νικήσαντος τόν θάνατον διά τοῦ σταυρικοῦ θανάτου Αὐτοῦ καί Ἀναστάντος ἐκ νεκρῶν. Τόν φιλόανθρωπον τοῦτον κριτήν παρακαλοῦμεν, ὅπως παρίδη πᾶν ἀμάρτημα ἐκούσιον ἢ ἀκούσιον τοῦ ἐκλιπόντος προσφιλοῦς καί σεβαστοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν καί κατατάξη τήν ψυχήν αὐτοῦ ἐν χώρα ζώντων μετὰ δικαίων, τό δέ σῶμα αὐτοῦ ἀναστήσῃ ἐν τῇ κοινῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Ἡ Ἁγιοταφίτικῆ Ἀδελφότης θεωροῦσα τόν ἐκλιπόντα ὡς ἐκλεκτόν τέκνον αὐτῆς ἐκφράζει τὰ συλλυπητήρια αὐτῆς πρὸς τούς προσφιλεῖς συγγενεῖς αὐτοῦ καί ἀπευθύνει εὐχαριστίας πρὸς τούς τιμῶντας αὐτόν διά τῆς παρουσίας αὐτῶν εὐὸς τήν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν αὐτοῦ. Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτοῦ.

Μετά τήν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν, ἡ Ἁγιοταφίτικῆ Ἀδελφότης θεωροῦσα τόν ἐκλιπόντα ὡς ἐκλεκτόν τέκνον αὐτῆς, ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἐξ Ἑλλάδος ἀνεψιοῦ αὐτοῦ, προσκυνητοῦ Εὐαγγέλου, ἐδέχθη συλλυπητήρια εἰς τήν Πατριαρχικὴν αἴθουσαν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ΕΚ ΝΕΟΥ ΠΑΡΑΒΙΑΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΥ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΙΩΝ

Τήν Τετάρτην τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, 19^{ῆς} Ἀπριλίου / 2^{ῆς} Μαΐου 2018, ἀκράϊοι φανατικοί ἐκ τῆς παρά τόν τάφον τοῦ Δαυΐδ Συναγωγῆς-Γιεσιβά, παρεβίασαν τό κιγκλίδωμα καί τό συρματοπλεγμα τοῦ παρεκκλησίου – κατακόμβης εἰς τόν ὑπαίθριον χῶρον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ἁγίας Τριάδος καί τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς Σιών τοῦ Πατριαρχείου καί εἰσῆλθον παρανόμως, ἀρνούμενοι νά ἐξέλθωσιν.

Τούς διαπράξαντας τήν παρανομίαν ταύτην ἀπεμάκρυνε, μετά δυσκολίας, λόγω ἀντιστάσεως αὐτῶν, κληθεῖσα ἡ Ἰσραηλινὴ Ἀστυνομία τῶν Ἱεροσολύμων.

Τό Πατριαρχεῖον διαμαρτύρεται ἐντόνως διά τήν ἐκ νέου παραβίασιν ταύτην τοῦ ἁγίου χώρου τούτου καί προτίθεται νά λάβῃ ὅλα τά νόμιμα μέτρα ἐναντίον τῶν δραστῶν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

```
ngg_shortcode_3_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC"  
returns="included" maximum_entity_count="500"]
```

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΕΙΣ ΡΕΙΝΗ ΤΗΣ ΝΑΖΑΡΕΤ

Τήν Κυριακὴν, 16^{ῆς}/29^{ῆς} Ἀπριλίου 2018, Κυριακὴν τοῦ Παραλύτου κατά τό βιβλίον τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προεξῆρξε τῆς θείας Λειτουργίας εἰς τόν ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῆς Ἑλληνορθοδόξου Ἀραβοφώνου Κοινότητος τοῦ Πατριαρχείου εἰς τήν κώμην τοῦ Reineh, προάστειον τῆς Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας.

Τυχῶν θερμοτάτης ὑποδοχῆς ὁ Μακαριώτατος παρά τῶν Προσκόπων καί τοῦ ποιμνίου, προεξῆρξε τῆς θείας Λειτουργίας

ἐπί τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνου κ. Ἀριστάρχου καί Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων ὡς τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰλαρίωνος καί τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Μακαρίου καί Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων τῆς περιοχῆς Ναζαρέτ, ὧν εἷς ὁ Πρεσβύτερος τῆς ἐνορίας ταύτης π. Συμεών, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καί τοῦ διακόνου π. Ἀναστασίου, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τῆς ἐνορίας ἀραβιστί, μετέχοντος πυκνοῦ ἐκκλησιάσματος, ἀφωσιωμένου εἰς τήν ἐκκλησίαν αὐτοῦ.

Πρός τό εὐλαβές ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος,

έχοντα έλληνιστί ώς έπεται:

«Έπί τή προβατικῇ κολυμβήθρα, άνθρωπος κετέκειτο έν άσθενεία· και ιδών σε, Κύριε, έβόα· άνθρωπον ούκ έχω, ίνα, όταν ταραχθῆ τό ύδωρ βάλη με έν αύτῷ. Και εύθύς σπλαγχνισθείς ό Σωτήρ, λέγει πρός αύτόν· διά σε άνθρωπος γέγονα, διά σε σάρκα περιβέβλημαι και λέγεις άνθρωπον ούκ έχω; ἄρον σου τόν κράββατον και περιπάτει!»

Άγαπητοί έν Χριστῷ άδελφοί,

Εύλαβεῖς Χριστιανοί,

Ό αναστάς έκ νεκρών και τόν παρά τήν προβατικῆν κολυμβήθραν θεραπεύσας παραλυτικόν, Χριστός ό άληθινός θεός ήμῶν, έκάλεσεν άπαντας ήμάς σήμερα έν τή πασχαλίω ταύτη ήμέρα έν τή πόλει ύμῶν Reineh, ίνα εύχαριστιακῶς δοξάσωμεν τήν άφατον Αύτου φιλανθρωπίαν.

Η δέ άφατος φιλανθρωπία του θεου Πατρός συνίσταται εις δύο μεγάλα και άνεπανάληπτα ιστορικά γεγονότα, δηλονότι εις τήν έκ τής Παρθένου Μαρίας ένσάρκωσιν και ένανθρώπησιν του θεου Λόγου άφ' ενός, και τήν έκ νεκρών Ανάστασιν του θεου Λόγου και Υιου του θεου Πατρός, του Κυρίου και θεου και Σωτήρος ήμῶν Χριστου, άφ' έτέρου.

Εις τήν άπεγνωσμένην διαμαρτυρίαν του άσθενους ανθρώπου, του επί τριάκοντα και όκτώ έτη αναμένοντος και ειπόντος τῷ Ίησοῦ: «Κύριε, άνθρωπον ούκ έχω, ίνα όταν ταραχθῆ τό ύδωρ βάλη με εις τήν κολυμβήθραν. Λέγει αύτῷ ό Ίησοῦς· έγειραι, ἄρον τόν κράββατόν σου και περιπάτει. Και εύθέως έγένετο υγιής ό άνθρωπος και ήρε τόν κράββατον αύτου και περιεπάτει», (Ίωάν. 5,7-9).

Τήν θεραπείαν ταύτην του παραλυτικού ανθρώπου, έποίησεν έπιτακτικῶς διά του λόγου Του και μόνον ό Ίησοῦς, διά νά δείξη τήν κυριαρχικήν αύτου δύναμιν και ισχύν, ώς έρμηνεύει και ό άγιος Κύριλλος Αλεξανδρείας. «Διατάσσει τό ἄρον τόν κράββατόν σου ώς υπόμνημα τής του θεραπεύσαντος ισχύος τοῖς όρωμένοις έσομένου».

Αύτήν άκριβῶς τήν κυριαρχικήν δύναμιν και ισχύν επί του θανάτου τής φθοράς και άμαρτίας έφανέρωσεν ό Ίησοῦς και υπέδειξε πᾶσι τοῖς ανθρώποις διά τής τριημέρου ταφής και Αναστάσεως Αύτου, ώς λέγει και ό μελωδός· «τοῖς έν Ἄδει καταβάς, Χριστός εύηγγελίσατο· θαρσεῖτε, λέγων νῦν νενίκηκα, έγώ ειμι ή Ανάστασις, έγώ ήμάς ανοίξω, λύσας θανάτου τάς πύλας».

Μέ άλλα λόγια, άγαπητοί μου άδελφοί, ό Κύριος ήμῶν Ίησοῦς Χριστός έθεράπευσε τόν παράλυτον λέγοντάς του· «έγειραι, ἄρον τόν κράββατόν σου και περιπάτει», (Ίωάν. 5,8). Τοῦτο όλον έγένετο διά νά αποδειχθῆ ότι πρόκειται περί θαύματος τής θείας δυνάμεως του Ίησοῦ και ούχι περί φαντασίας, ώς λέγει ό Ίερός Χρυσόστομος: «ούκ άνίστησι μόνον, αλλά και τό κλινίδιον ἄραι κελεύει, ώστε και τό γιγνόμενον πιστώσασθαι θαῦμα και μηδένα νομίσαι φαντασίαν εῖναι τό γεγεννημένον ή υπόκρισιν».

Τό έρώτημα του Ίησοῦ Χριστου πρός τόν παράλυτον, «θέλεις υγιής γενέσθαι;» (Ίωάν. 5,6) έχει διαχρονικήν σημασίαν και άπευθύνεται πρός πάντα άνθρωπον

θέλοντα ὑγιῆ γενέσθαι.

Λέγομεν δε τοῦτο, διότι ὁ Σωτὴρ ἡμῶν θεὸς Λόγος ἐγένετο ἄνθρωπος καὶ περιεβλήθη τὴν ἀνθρωπίνην ἡμῶν σάρκα, διὰ νὰ ἀπαλλάξῃ ἡμᾶς ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν, τουτέστιν ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν καὶ συνεπῶς τὴν «παράλυσιν» ἡμῶν.

Ἰδοὺ διὰ τί χαίρεται καὶ ἀγάλλεται ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ὄντος σώματος καὶ ἡ κεφαλῆς, ἐπὶ τῇ Ἀναστάσει Αὐτοῦ. Ἄς ἀκούσωμεν καὶ τοῦ μελωδοῦ λέγοντος: «Ὅλον καθελὼν τοῦ θανάτου τό κράτος, ὁ Υἱός σου Παρθένε, ἐν τῇ Αὐτοῦ Ἀναστάσει, ὡς κραταιός, συνανύψωσεν ἡμᾶς καὶ ἐθέωσε διὸ ἀνυμνοῦμεν, αὐτόν εἰς τούς αἰῶνας».

Εἰς τοῦτο ἀποσκοπεῖ, δηλονότι τὴν θέωσιν ἡμῶν, τό διὰ τῆς Ἐκκλησίας κάλεσμα τῆς ἀπάτου φιλανθρωπίας, δηλαδή τῆς εὐσπλαγχνίας τοῦ θεοῦ πρὸς τό ἴδιον αὐτοῦ πλάσμα τὸν τετραυματισμένον ἄνθρωπον. Δι' ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους ἐχύθη τό θεῖον τοῦ Χριστοῦ αἷμα, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἐθεμελιώθη ἡ Ἐκκλησία. Ἡ δέ Ἐκκλησία δέν πρέπει νὰ θεωρῆται κοσμικός ἢ κοινωνικός ὀργανισμός, ἀλλὰ πρωτίστως καὶ κυρίως θεραπευτήριον καὶ ἰατρεῖον τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν μέ τὴν πλήρη ἔννοιαν τῆς λέξεως.

Ὡς θεραπευτήριον καὶ ἰατρεῖον ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἔχει πάντοτε ἀνοικτάς τὰς πύλας αὐτῆς ἐν παντί καιρῷ καὶ πάση ὥρᾳ πρὸς πάντας κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου: «Τόν ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω», (Ἰωάν. 6,37) καὶ «οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλούς εἰς μετάνοιαν» (Μάρκ. 2,17). Μέ ἄλλα λόγια ὁ Χριστός καλεῖ τούς ἁμαρτωλούς «οὐχ ἵνα μένωσιν ἁμαρτωλοί, ἀλλ' εἰς μετάνοιαν τουτέστιν ἵνα ἐπιστραφῶσιν», λέγει ὁ σχολιαστής ἅγιος θεοφύλακτος.

Τοῦτο σημαίνει, ἀγαπητοί μου, ὅτι ὑπάρχουν πολλοί ἄνθρωποι καὶ μάλιστα Χριστιανοί, οἱ ὁποῖοι θεωροῦν τούς ἑαυτούς τους ὑγιεῖς καὶ μὴ ἔχοντας ἀνάγκην ἰατροῦ, δηλαδή τὸν Χριστόν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ. Ἀλλ' ἰσχύει δι' αὐτούς ὅ,τι εἶπεν ὁ Κύριος διὰ τὸν ἐπίσκοπον τῆς Λαοδικείας, ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ θεολόγου Ἰωάννου: «Λέγεις ὅτι πλούσιος εἰμί καὶ οὐδενός χρεῖαν ἔχω καὶ οὐκ οἶδας ὅτι σύ εἶ ὁ ταλαίπωρος καὶ ὁ ἐλεεινός καὶ πτωχός καὶ τυφλός καὶ γυμνός» (Ἀποκ. Ἰωάν. 3,17). Καὶ ἀναλυτικώτερον· «Λέγεις ἐξ αἰτίας τῆς οἰήσεώς σου καὶ αὐταρεσκείας σου, ὅτι εἶμαι πλούσιος εἰς ἀρετάς καὶ δέν μου χρειάζεται τίποτε. Καὶ δέν γνωρίζεις ὅτι σύ εἶσαι ὁ πράγματι ταλαίπωρος καὶ ἐλεεινός καὶ πτωχός εἰς ἀρετὴν καὶ τυφλός καὶ ἀσθενής, ὥστε νὰ μὴ βλέπεις τὴν παραλελυμένην σου πνευματικὴν κατάστασιν.

Ἡ σημερινὴ ἐόρτιος Πασχάλιος πανήγυρις τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας μᾶς καλεῖ διὰ στόματος τοῦ μελωδοῦ αὐτῆς νὰ γνωρίσωμεν τὴν δύναμιν τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν σταυρωθέντος καὶ ἀναστάντος Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ· «Χριστός γάρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς καὶ ἐκὼν ἐτάφη καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα. Αὐτόν προσκυνήσωμεν».

Τοῦ γεγονότος τούτου πιστός μάρτυς καὶ κῆρυξ ἀνεδείχθη ἡ ἀγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία μετὰ τοῦ μοναχικοῦ τάγματος τῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος, τῆς διατηρησάσης τὰ Πανάγια Προσκυνήματα διὰ μέσου τῶν αἰώνων, ὡς τόπου ἀγιασμοῦ καὶ πνευματικῆς ἀναψυχῆς, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐγγύησιν τῆς Χριστιανικῆς παρουσίας ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γῇ εἰδικώτερον καὶ ἐν τῇ Μέσῃ Ἀνατολῇ γενικώτερον.

Εὐχαριστήσωμεν τὸν οἰκτίρμονα θεόν, Κύριον δέ ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν τὸν ἐκ τῆς

Ἀγνῆς Παρθένου καί Θεοτόκου Μαρίας γεννηθέντα καί μετά τοῦ ὑμνωδοῦ εἶπωμεν:
«Τήν ἐπί χρόνους πλείονας ἐξασθενοῦσαν δεινῶς ψυχὴν μου ὑπεράγαθε, ὡς τόν
Παράλυτον πρίν, ὑγίασον· ὡς ἄν βηματίζω σου, τάς τρίβους, ἅς ἔδειξας τοῖς
ποθοῦσι σε», Ἀμήν.

Χριστός Ἀνέστη!

Μετά τήν θείαν λειτουργίαν ἠκολούθησε τό κέρασμα εἰς τήν προσκειμένην τῷ ἱερῷ
Ναῶ αἵθουσαν, εἰς ἣν ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησεν διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως
Αὐτοῦ ἑλληνιστί, μεθ' ὃ καί μεσημβρινή τράπεζα:

«Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε» (Φιλιπ. 4,4). «Καί ἡ εἰρήνη
τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν φρουρήσει τάς καρδίας ὑμῶν καί τά νοήματα
ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ», (Φιλιπ. 4,47).

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Σεβαστά μέλη τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς,

Δόξαν καί εὐχαριστίαν ἀναπέμπομεν τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν Θεῷ καί Σωτῆρι ἡμῶν
Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ τῷ ἀξιῶσαντι ἡμᾶς συνεορτάσαι μεθ' ὑμῶν ἐν τῇ Πασχαλίῳ
ταύτῃ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου καθ' ἣν «χαρᾶς τά πάντα πεπλήρωται, τῆς Ἀναστάσεως τήν
πεῖραν εἰληφότα».

Τήν χαράν ταύτην τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ κηρύττει διαπρυσίως ἡ Ἐκκλησία
τῶν Ἱεροσολύμων διά τοῦ Χριστεπωνύμου αὐτῆς εὐσεβοῦς ποιμνίου, τό ὁποῖον
εἶναι διάσπαρτον εἰς τήν ἁγίαν Γῆν καί ἰδιαιτέρως εἰς τήν περιφέρειαν τῆς
Γαλιλαίας, ἐνθα ἐνεφανίσθη ὁ Κύριος εἰς τούς μαθητάς αὐτοῦ παραγγείλας
αὐτοῖς· «ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καί ἐπί γῆς. Πορευθέντες
μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ
Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος», (Ματθ. 28, 18-19).

Ἡ ἐν οὐρανῷ καί ἐπί γῆς πᾶσα ἐξουσία, ἡ ὁποία ἐδόθη τῷ νικητῇ τοῦ θανάτου τῆς
ἁμαρτίας, Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐδόθη καί τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡ ὁποία εἶναι τό
μυστικόν σῶμα τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ κόσμῳ. Ἡ ἐξουσία δέ αὐτή δέν εἶναι ἄλλη ἀπό
τήν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δηλονότι τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν
Χριστοῦ. Διά τοῦτο λέγει Κύριος· «πᾶσα ἁμαρτία καί βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς
ἀνθρώποις· καί ὅς ἐάν εἴπῃ λόγον κατά τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἀφεθήσεται αὐτῷ.
ὅς δ' ἄν εἴπῃ κατά τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ οὔτε ἐν τῷ
νῦν αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι», (Ματθ. 12, 31-32).

Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι πολλοί ἐπανίστανται κατά τῆς Ἐκκλησίας, δηλονότι κατά
τῶν μελῶν αὐτῆς τῶν Χριστιανῶν. Οἱ ἐπανιστάμενοι βεβαίως «οὐ γάρ οἶδασιν τί
ποιοῦσιν» (Λουκ. 23, 24).

Ἡ κατ' ἐξοχήν ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας καί συνεπῶς τῶν πιστῶν αὐτῆς μελῶν εἶναι
ὁ Εὐαγγελισμός τῆς ἀγάπης, τῆς δικαιοσύνης, τῆς συνδιαλλαγῆς, τῆς εἰρήνης καί
τῆς συγχωρήσεως ἐν τῷ κόσμῳ.

Ἡ ἐκκλησία, ὡς εὐχαριστιακή καί λατρευτική κοινότης ἐν τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
εἶναι κατ' οὐσίαν ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ, ὡς παραγγέλλει καί ὁ μέγας τῶν Ἐθνῶν

Ἀπόστολος Παυλος: «Προσεληλύθατε πόλει θεοῦ ζῶντος», (Ἐβρ. 12, 22). Τοῦτο δέ σημαίνει, ὡς διδάσκει ὁ σοφός Παῦλος, ὅτι «ἡμῶν γάρ τό πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καί Σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν» (Φιλιπ. 3,20) ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.

Χριστός Ἀνέστη!»

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_4_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC" returns="included" maximum_entity_count="500"]

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΕΙ ΤΟΝ ΔΗΜΑΡΧΟΝ ΒΙΡΖΕΙΤ

Τό Σάββατον, 15ην/28ην Ἀπριλίου 2018, ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἀπένειμε τῷ Δημάρχῳ τῆς πόλεως Birzeit, πλησιοχώρου τῆς Ραμάλλας, Dr. Jawhar Y. Sayej, τήν τιμητικήν διάκρισιν τοῦ Σταυροφόρου τοῦ Τάγματος τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Παναγίου Τάφου.

Ὁ κ. Sayej συνωδεύετο ὑπό τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἑλληνορθοδόξου Κοινότητος τῆς πόλεως ταύτης Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀνδρέου Ἀλέμε καί ὁμάδος τεσσαράκοντα μελῶν τῆς Κοινότητος ταύτης, εἰς ἀναγνώρισιν τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ πρός τό Πατριαρχεῖον, τήν Κοινότητα αὐτοῦ καί τήν πόλιν αὐτοῦ.

Συγκεκινημένος ὁ παρασημοφορηθεῖς Dr. Jawhar Y. Sayej ηὐχαρίστησε τόν Μακαριώτατον διά τήν προσγενομένην αὐτῷ τιμήν καί ὑπεσχέθη ὅτι θά συνεχίση δι' ὅλων τῶν δυνάμεων αὐτοῦ νά ἐργάζεται ὑπέρ τῶν συμφερόντων τῆς Ἐκκλησίας, εἰς τήν ὁποίαν ἔχει τήν τιμήν νά ἀνήκη.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_5_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC" returns="included" maximum_entity_count="500"]

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ LACTAՇI ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ

SRPSKA ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΤΑΙ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τήν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου, 15^{ης}/28^{ης} Ἀπριλίου 2018, ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως Laktaši τῆς Δημοκρατίας τῆς Srpska ἐξοχώτατος κ. Ranco Karapetrovic ἐπεσκέφθη τό Πατριαρχεῖον, συνοδευόμενος ὑπό συνεργατῶν αὐτοῦ.

Τόν Δήμαρχον τῆς Laktaši καί τήν συνοδείαν αὐτοῦ ἐδέχθη ἡ Α.Θ.Μ. Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος μετά Πατέρων Ἁγιοταφитῶν.

Εἰς τό πλαίσιον τῆς συναντήσεως ταύτης, ὁ Μακαριώτατος ὠμίλησε περί τῆς Ἱερουσαλήμ ὡς ἁγίας Πόλεως καί περί τοῦ Πατριαρχείου ὡς φύλακος αὐτῆς καί προστάτου τῶν Χριστιανῶν τῆς Ἁγίας Γῆς.

Ὁ κ. Ranco Karapetrovic ὠμίλησε περί τῆς Srpska ὡς μιᾶς ἐκ τῶν Δημοκρατιῶν τῆς πρώην Γιουγκοσλαβίας μέ πληθυσμόν Χριστιανῶν καί Μουσουλμάνων καί ποιμεναρχῶν ἐκ τοῦ Πατριαρχείου τῆς Σερβίας διά τό ὀρθόδοξον ποίμνιον αὐτῆς.

Ὁ Μακαριώτατος, ἐπέδωκεν εἰς τόν κ. Δήμαρχον εἰκόνα τῆς Θεοτόκου καί τοῦ Ἱεροῦ Κουβουκλίου καί ἄλλας εἰκόνας εἰς τά μέλη τῆς ἀποστολῆς καί ἠύλογησε τήν ἐπίσκεψιν αὐτῶν διά τόν Πανάγιον Τάφον, ἀντευχόμενος πᾶσαν εὐλογίαν παρά τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

Η ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΤΑΙ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τήν μεσημβρίαν τῆς Πέμπτης, 13^{ης} /26^{ης} Ἀπριλίου 2018, ἡ Πρωθυπουργός τῆς Ρουμανίας κ. Viorica Dăncilă ἐπεσκέφθη τό Πατριαρχεῖον, συνοδευομένη ὑπό τοῦ προσωπικοῦ τῆς Πρεσβείας τῆς Ρουμανίας εἰς Τελ Ἀβίβ καί ὑπό τῶν κληρικῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας εἰς Ἱεροσόλυμα.

Τήν Πρωθυπουργόν καί τήν συνοδείαν αὐτῆς ὑπεδέχθη ἐνθέρμως ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος μετά Πατέρων Ἁγιοταφитῶν.

Εἰς τό πλαίσιον τῆς ἐπισκέψεως ταύτης ἡ Πρωθυπουργός ἠὐχαρίστησε τόν Μακαριώτατον διά τήν ὑποδοχήν, τήν ὁποίαν ἐπεφύλαξεν αὐτῇ καί διά τήν ὑποδοχήν τῶν Ἐπισκόπων, κληρικῶν καί τῶν ἐκάστοτε Ρουμάνων προσκυνητῶν.

Ὁ Μακαριώτατος ἀπήντησε ὅτι: “σημαντικόν μέρος τῆς ἀποστολῆς τοῦ Πατριαρχείου εἶναι ἡ ὑποδοχή καί ἡ φροντίς τῶν προσκυνητῶν τῆς Ἁγίας Γῆς καί τῶν προσκυνητῶν ἐκ τῆς Ρουμανίας, μετά τῆς ὁποίας διατηρεῖ ἀγαθὰς σχέσεις ἀπό τῶν ἡμερῶν τοῦ Πατριάρχου Δοσιθέου ἕως τῆς σήμερον, μετά τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ, ἀγαπητοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ, Τόν Ὅποιον

έπεσκέφθημεν εἰς Ρουμανίαν”.

Εἰς ἐπικύρωσιν τῶν λεγομένων Αὐτοῦ, ὁ Μακαριώτατος ἀπένειμε εἰς τήν πρώτην γυναῖκα Πρωθυπουργόν τῆς Ρουμανίας, κυρίαν Viorica Dăncilă, τήν τιμητικὴν διάκρισιν τοῦ παρασήμερου τοῦ Ἀνωτέρου Ταξιάρχου τοῦ Τάγματος τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Παναγίου Τάφου.

Ἡ Πρωθυπουργὸς συγκεκριμένη ηὐχαρίστησε τὸν Μακαριώτατον καὶ προσέφερεν εἰς Αὐτὸν πολύτιμον φιλοτελικὸν ἄλμπουμ, ἔργον ἐκλεκτῆς Ρουμανικῆς τέχνης.

Μετά ταῦτα, ἡ Πρωθυπουργὸς ηὐχαρίστησε τὸν Μακαριώτατον καὶ συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καὶ ἄλλων Πατέρων ἐπεσκέφθη τὸν Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως, τὸν Πανάγιον Τάφον, τὸν Φρικτὸν Γολγοθᾶν καὶ τὸ Γραφεῖον τοῦ Σκευοφύλακος, ἔνθα προσεκύνησε τὸ Τίμιον Ξύλον.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

```
ngg_shortcode_6_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC" returns="included" maximum_entity_count="500"]
```

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΤΑΙ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὴν πρωΐαν τῆς Πέμπτης, 13^{ης} /26^{ης} Ἀπριλίου 2018, ὁ Ὑπουργὸς Παιδείας τῆς Σερβίας ἐξοχώτατος κ. Miladen Sârcevic ἐπεσκέφθη τὸ Πατριαρχεῖον, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου Σλαβονίας Σεβασμινωτάτου Ἰωάννου ὑπὸ τοῦ Πρέσβευος τῆς Σερβίας εἰς τὸ Τέλ-Αβίβ καὶ ὑπὸ συνεργατῶν αὐτοῦ, ὡς τῆς Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν κ. Ana Longinovic καὶ τοῦ κ. Veljko Odalovic, Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν.

Τὸν Ὑπουργὸν Παιδείας καὶ τοὺς συνεργάτας αὐτοῦ ὑπεδέχθη ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος μετὰ Πατέρων Ἀγιοταφίτων.

Εἰς τὸ πλαίσιον τῆς ἐπισκέψεως ταύτης, ὁ Ὑπουργὸς Παιδείας τῆς Σερβίας ηὐχαρίστησε τὸν Μακαριώτατον διὰ τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὰ Πανάγια Προσκυνήματα καὶ εἰς Αὐτὸν προσωπικῶς.

Ὁ Μακαριώτατος ἀπαντῶν εἶπεν ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον μετ’ εὐχαριστήσεως ὑποδέχεται ἀρχηγούς καὶ ἐκπροσώπους Ἐκκλησιῶν καὶ κρατῶν καὶ πολλούς προσκυνητάς καὶ θεωρεῖ τοῦτο ὡς καθήκον του καὶ ὡς εὐλογίαν καὶ διακονίαν τῶν τόπων, τοὺς ὁποίους ἡγίασε διὰ τῆς ἐνσάρκου παρουσίας Αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς Χριστός καὶ δὴ τῆς Ἱερουσαλήμ, ἡ ὁποία ἔχει ποτισθῆ διὰ τοῦ ἰλαστηρίου καὶ λυτρωτικοῦ αἵματος Αὐτοῦ. Ταύτην τὴν Γῆν διηκόνησαν πρό ἐτῶν καὶ Σέρβοι ἱερεῖς καὶ μοναχοί.

Μέλη τῆς ἀντιπροσωπείας ταύτης ἐξέφρασαν τὴν χαρὰν αὐτῶν διὰ τὴν κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος συμπλήρωσιν ὀκτακοσίων ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ Σέρβου εἰς τὴν Ἁγίαν Γῆν.

Ὁ Μακαριώτατος ἐτόνισεν ἰδιαίτερος ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον καταβάλλει ἐντόνους προσπάθειας διὰ νὰ διατηρῇ τοὺς ἁγίους Τόπους, ὡς τόπους λατρείας καὶ οὐχὶ ὡς τόπους μουσειακῆς ἐπισκέψεως.

Ἐπὶ τούτοις ὁ Μακαριώτατος ἐπέδωκεν εἰς τὰ μέλη τῆς ἀποστολῆς ταύτης τὰ δῶρα τῆς ἀγάπης Αὐτοῦ καὶ ἠύχθη τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἁγίου Τάφου εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Σερβικὴν Ἐκκλησίαν καὶ διεβίβασε τοὺς Ἀδελφικούς Αὐτοῦ ἀσπασμούς πρὸς τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην τῆς Σερβίας κ. Εἰρηναῖον, τὰ μέλη δὲ τῆς ἀποστολῆς ἐπέδωσαν εἰς τὸν Μακαριώτατον ἀναμνηστικὸν καλλιτεχνικὸν τόμον τῶν θησαυρῶν τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

```
ngg_shortcode_7_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC"
returns="included" maximum_entity_count="500"]
```